

I. 458 1710

Co się zdarzyło w domu świnek.

Import.

1716.

BIBLIOTEKA NARODOWA
WARSZAWA

30001000403487

BIBLIOTEKA
BN
NARODOWA

T. 1.458.470

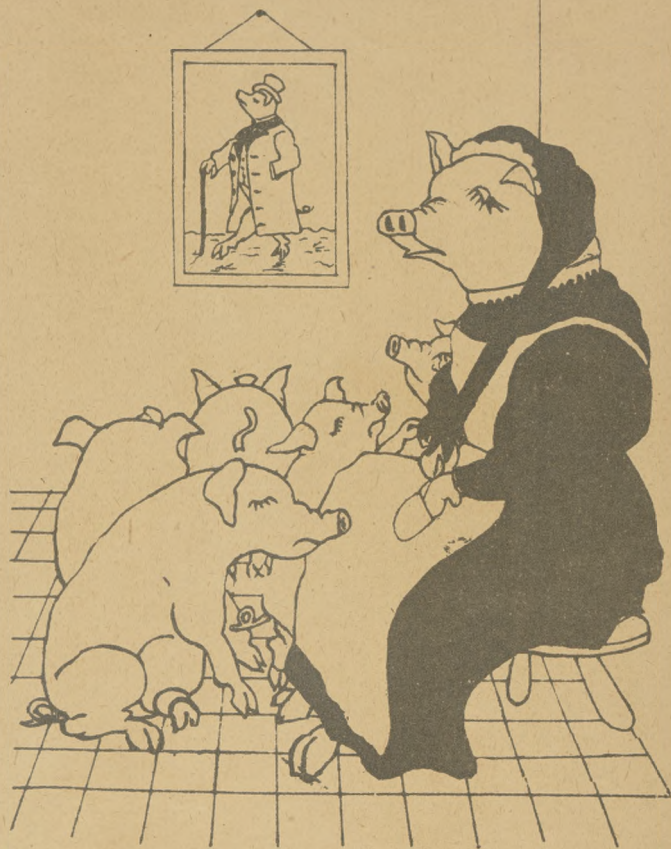
(A)

Za górami, hen daleko,
Za dziesiątą kędyś rzeką
Tak jak ludzie żyją świnki . . . . .
Tak jest . . . . to nie żadne drwinki.
Oto jedną tutaj macie —
Pan w cylindrze i krawacie,
Papierosa sobie pali —
Ale pst . . . . czytajmy dalej.

2003 k 1792/10

Patrzcie jaki to pan chwacki
Z milej wraca snać przechadzki,
Głowa w górę, w górę ryjek,
W łapce kawalerski kijek.
Dumny, hardy — coś strasznego!
Zdała trzeba być od niego.

A tam w domu jego żona
Zgrają dziatwy otoczona,
Na stołeczku niskim siada
I bajeczki opowiada,
I pociesza małe świnki,
Że najlepszy w całym świecie,
Tatus (ten, o, na portrecie)
Przyniesie im upominki —

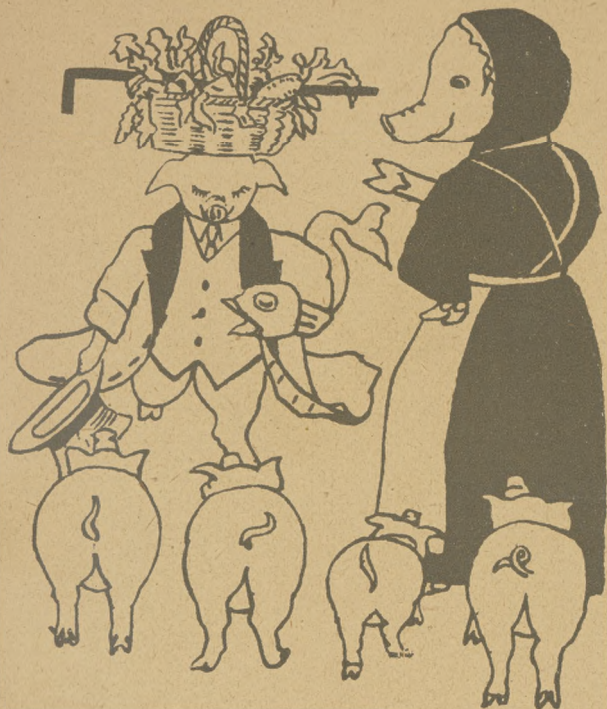
W
ko
W
W
dr
T

By ucieszyć starą
świnę,
Świnek koszyk
wziął na rękę,
Pieniądze ma w
pulariesie
Kupi ryby u
przekupki
I rodzinie swej
zanieśie,
Do kochanej swej
chałupki . . .

Wraca świnek,
kosz na głowie.
Wyszła świnka
i synowie.
Wnót radością
drży dom cały.
Tatuś niesie
wiktuały!

Oddał świnek
kosz mamusi
Lecz na obiad
nie zaczeka,
Bo do biura
spieszyć musi
A to droga
jest daleka.

Mama każe małej śwince,
By miesiła ciasto w rynce,
No i świnka wnet pospiesza,
Wzięła patyk, mięsza, mięsza.

Lecz jej się to wnet sprzykszyło.
Nogami lepiejby było —
Ledwie tak postanowiła
Wraz z rynką się wywróciła.

Przestraszył się
świnek młody,
A tu mama z
kuchni wpada:
„Narobiłeś tyle
szkody!
Ha, poczekaj!”
předko siada
Bierze synka na
kolana
Kup! cup! kwiku co
niemiara,
Świnka krzeczy
zaplakana,
Lecz przyznacie —
słuszna kara.

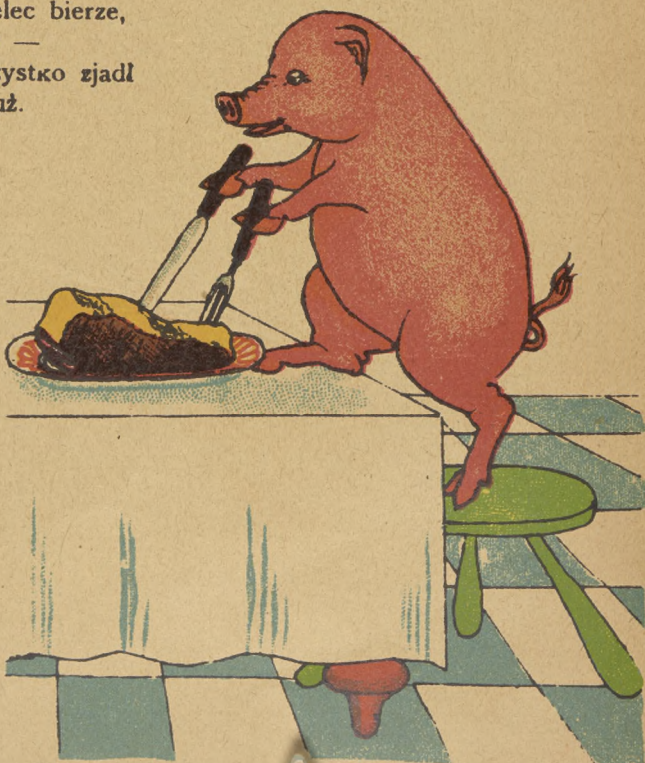
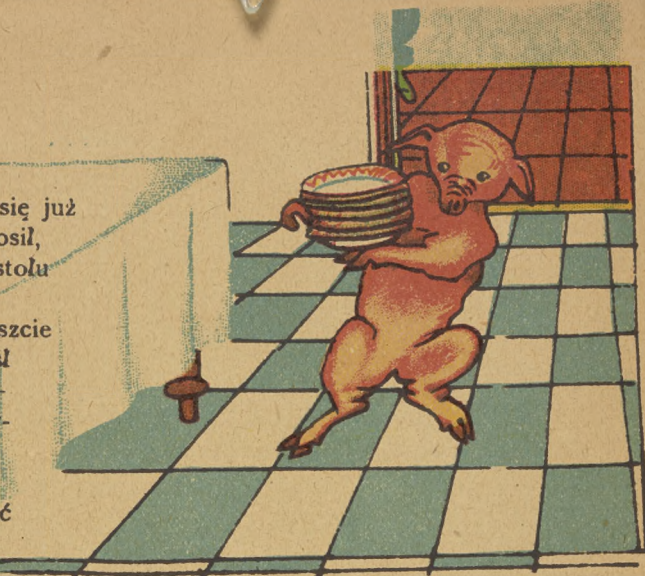
Gdy mamusię już
przeprosił,
Talerze do stołu
nosił.

A gdy wreszcie
przyniósł
ryby —
„Ej” pomy-
ślał — no
a gdyby
Pokosztować
— bardzo
smaczne?

Cóż, że ja jeść pierwszy
zacznę”

Więc widelec bierze,
nóż —

Szybko wszystko zjadł
i już.

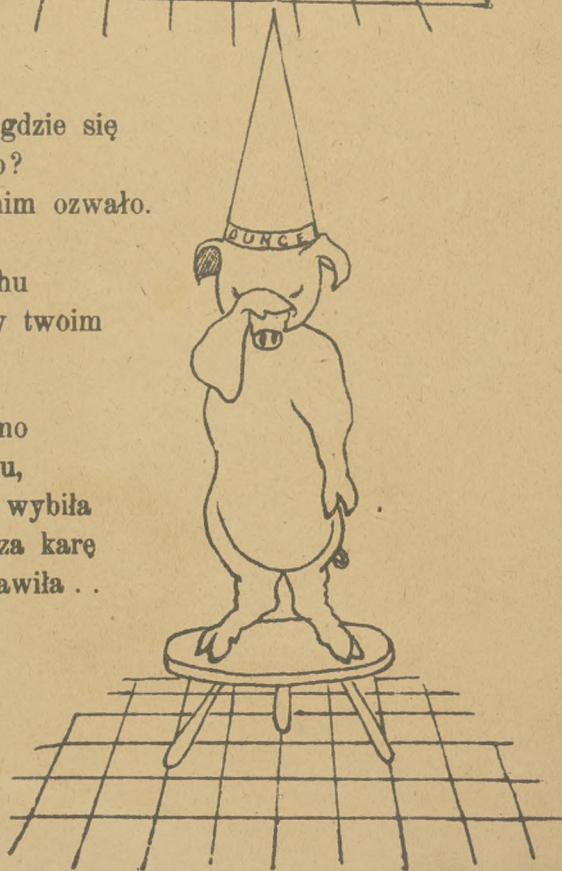

W tem . . . . A gdzie się
to podziało?
Sumienie się w nim ozwało.
Brzydki, wstrętny
łakomeczuchu
Wszystkie ryby w twoim
brzuchu.

Mimo płaczu, mimo
krzyku,
Mama znowu go wybiła
I w dodatku go za karę
Na stołeczku postawiła . .

Hej, a co ja
jeszcze za to
Dostanę, gdy
wróci lato?
Tak narzeka
na swą dołę —
„E lepiej mi
uciec w pole”
Nieszlachetny
świnek syn
Myśl wprowadza
zaraz w czyn.

Pojdzie sobie w świat daleko —
„Będzie szukać mnie matula”
Nagle stanął przed pasieką
„Aha” rzecze — „tu jest miód”
Eiegnie, na nic już nie zważa,
Ryjkiem zgrabnie ul podważa,
Wtem ul z trzaskiem spada w dół,
A zeń tysiąc leci pszczół.

Jak widzicie, świnek goły —
Toż miały gdzie kłuć go pszczoły.
Świnek prędko biegnie w drogę,
Pszczółki kłują w ryjek, w nógę —
W tułów, w ogon, w uszy, w szyję —
Zagryzły go — już nie żyje.

No a teraz powiedz dziecię

Mogło się tak stać na świecie?

20548953

2140
Ant. Lanius
16 12.2003 Warszawa

918 40, - / AXM

BIBLIOTEKA NARODOWA
WARSZAWA

30001000403487